Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. свягъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адмінистрація и Експедиція подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованы.

Рекламаціи неопечатаны вольни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адмінистраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 276. Середа 11 (23) грудня 1891. Рокъ I.

Конфлікты Болгаріи.

Болгарске правительство держить ся видко тои пословицѣ, що „смѣлому щасте помагае“, и выступае чимъ разъ смѣливѣйше, не зважаючи на то, що входить черезъ то въ конфлікты зъ другими державами. Чи ему щасте поможе и чи тѝ конфлікты выйдуть Болгаріи на сухо, покаже будучность.

До конфлікту Болгаріи зъ Францією прийшовъ теперь ще и конфліктъ зъ Греціею. Звѣстно, що у Вехôдной Румеліи, особливо по мѣстахъ, есть богато Грекôвъ. Коли давнѣйше Румелія була ще пôдъ Туреччиною а болгарска церковъ стояла пôдъ безпосередною властію екуменьского патріарха и не лишь въ самôй Румеліи, але навѣть и въ Болгаріи та Македоніи були грецкѝ епископы, то вплывъ грецкій сягавъ въ сихъ краяхъ дуже широко. Греки уважали навѣть Вехôдну Румелію та Македонію за зовсѣмъ законну и певну спадщину для себе, колись по упадку Туреччины. Въ сихъ двохъ краяхъ старали ся они особливо скрѣпити свôй вплывъ тымъ, що заводили тамъ грецкѝ школы народнѝ, котрѝ звычайно були сполученѝ зъ грецкими церквами. Вôдъ кôлькохъ лѣтъ однакожь змѣнило ся тамъ богато на шкоду грецкихъ аспірацій, а въ послѣднихъ часахъ дôзнавъ грецкій вплывъ у Вехôдной Румеліи навѣть значного удару. Правительство болгарске терпѣло ще донедавна грецкѝ школы народнѝ въ Румеліи, але наконець постановило ихъ зносити и заводити натомѣсть школы народнѝ зъ болгарскимъ языкомъ выкладовымъ. Се дуже огôрчило Грекôвъ. Они кинулись теперь зъ протестомъ до турецкого правительства супротивъ такого поступованя болгарского правительства въ Румеліи и доказують, що доки Румелія належала ще до Туреччины, то тамъ увзгляднювано интересы кождои народности, кожда народность мала запорученѝ собѣ права, а правительство болгарске зносить теперь всѣ тѝ права, чимъ нарушуе интересы другихъ народôвъ, въ сѣмъ случаю Грекôвъ, котрѝ готовѝ ихъ енергічно боронити. Такъ отже вышовъ для Болгаріи новый конфліктъ, котрый однакожь поки що не набравъ ще такои силы и значѣня, якъ конфліктъ зъ Францією.

Що до сего послѣдного конфлікту, то вôнъ войшовъ теперь въ нову фазу. Ото доносять зъ Константинополя яко рѣчь певну, що французскій посолъ доручивъ ще 19 с. м. Портѣ ноту въ справѣ выдаленя Шадурна зъ Болгаріи. Порта мала вôдповѣсти, що она уважае сю справу за чисто внутрѣшну, болгарску, а колибъ правительство французске было передъ тымъ предложило сю справу Портѣ, то она була бы старала ся залагодити еи въ мирнôй дорозѣ.

Чи такъ Порта вôдповѣла чи нѣ, не можемо ще позитивно сказати, бо нема на то потвердженя; але цѣкава рѣчь, якъ на ту справу задивляють ся въ дипльоматичныхъ кругахъ константинопольскихъ. Ото зъ Константинополя доносять до Pol. Corr., що Порта стояла доси завсѣгди на тôмъ становищи, що правительству болгарскому не можна вôдмавляти права выдаляти тыхъ заграничныхъ пôдданыхъ, що провинили ся противъ спокою и безпечности княжества. Коли давнѣйше при подôбныхъ нагодахъ заграничнѝ репрезентанты політичнѝ высказували погляды, що выдалене зъ границь Болгаріи може наступити лишь за згодою турецкого правительства, то Порта опиралась тому и казала, що кождому правительству мусить бути вôльно выдаляти изъ свого краю людей, котрыхъ поступоване зъ якоись причины выдаесь для правительства небезпечнымъ. Припускають отже, що коли французскій посолъ Камбонъ выступить передъ Порту зъ якими представленями въ справѣ выдаленя Шадурна, то она не вôдступить вôдъ сего свого становища. Правительство болгарске задокументовало ще и зъ своеи стороны свое право до самовôльного выдалюваня тымъ, що не повѣдомило Порту формально въ дорозѣ урядовой о сѣмъ выпадку. Дипльоматичный агентъ болгарскій, дръ Вулковичь, обмеживъ ся лишь на то, що подавъ Портѣ довѣрочно и въ приватнôй дорозѣ до вѣдомости переговоры межи болгарскимъ міністромъ справъ заграничныхъ, Грековомъ, а французскимъ репрезентантомъ Лянелемъ въ справѣ выдаленя Шадурна. Та сама газета доносить такожь, що правительство французске думае зажадати для Шадурна вôдшкодованя въ сумѣ 50.000 франкôвъ.

На такôмъ становищи мае отже стояти Порта. Послухаймо жь, якъ боронить ся Болгарія. „Нов. Время“ обговорюючи справу выдаленя заграничныхъ особôвъ зъ Болгаріи, сказало, що есть то способъ стоячій въ суперечности зъ капітуляціями. На то вôдповѣдае теперь Агентія балканьска въ очевидно инспірованой статьи и каже такъ: Есть то очевидно особистый поглядъ тои газеты, але не россійского правительства, бо се правительство тогди, коли зажадало выдаленя нѣбы якихсь нігілістôвъ зъ Болгаріи, заявило въ урядовой нотѣ, высланой до болгарского міністра справъ заграничныхъ, що болгарске правительство мае завсѣгди право выдалити зъ Болгаріи якогось заграничного пôдданого, чимъ бы вôнъ въ Болгаріи не займавъ ся. Щожь до вѣсти Агентіи Гаваса, що болгарске правительсто при выключеню Шадурна не взывало интервенціи французского репрезентанта Лянеля, и що міністеръ Грековъ лишь приватно зъ нимъ розмавлявъ въ сѣй справѣ, то констатуе Агентія балканьска, що дѣйстно не подано

5

Сивый кучеръ

(Дальше.)

Одного дня прийшовъ пôсланець зъ табору и принѣсъ письмо вôдъ гетмана Мусташа, котрый просивъ, абы ему пôслати больше войска, бо сила ворога значно больша. Тогди скликавъ намѣстникъ велику раду, на котрôй мусѣла бути и княгиня. Коли такъ радила рада пôдъ проводомъ княгинѣ, стало ся, що она першій разъ, вôдъ довшого вже часу спустила Юрія зъ очей.

Не посидющому хлопчискови въ то грай, а що того дня якъ разъ була велика филя на озерѣ, то вôнъ высунувъ ся крадькома зъ хаты, пôйшовъ надъ озеро и тамъ зъ сыномъ старшого лодкаря скочили въ човенъ та почали зъ цѣлои силы гнати ся по водѣ. А братъ лишивъ ся дома, бо на дворѣ була непогода. Вѣтеръ ажь такъ и носивъ бѣлявыми кучерами хлопця, а коли филя пôднесла човенъ высоко въ гору, то вôнъ ажь крикнувъ зъ радости. Рѣдко лишь коли було ему вôльно плавати по озерѣ и то хиба на безпечнôмъ суднѣ та зъ добрыми керманичами, а й на то ще треба було окремого позволеня; ба, навѣть и тогди мусѣло судно держати ся больше полудневои стороны озера. Не така то й велика радôсть була для хлопця; але отъ такъ самопасъ поплавати собѣ и побороти ся зъ бурею та филями, от-то розкôшь, якои мало.

Въ пôвночнôй сторонѣ озера вôнъ ще нѣколи не бувавъ, а тамъ якъ разъ було завсѣгды чогось такъ темно й несамовито. Вôнъ наслухавъ ся вôдъ Нонны, що тамъ сидять духи та стережуть якогось заклятого страшного велита зъ пемзы. Ану, подумавъ вôнъ собѣ, може й удасть ся побачити того страха, кобы лишь якъ дôбрати ся до тамтого берега. Тожь то буде що побачити! Вôнъ завернувъ отже передомъ човна на пôвнôчь, наказавъ свому товаришеви добре робити весломъ, та й самъ взявъ ся до роботы.

Коли поплыли дальше на пôвнôчь, стали филѣ бити дуже высоко. Зôрвавъ ся вихоръ и дувъ ему просто въ спôтнѣле лице, але чимъ бôльше шалѣло озеро, тымъ веселѣйше, тымъ свобôднѣйше ставало ему на души.

Его товариша взявъ вже бувъ страхъ и вôнъ настававъ на то, абы вертати, але Юрій хотѣвъ показати, що то вôнъ принцъ и сердито наказавъ ему слухати, коли вôнъ що приказуе

Ажь на разъ зробило ся доокола него темно, а пôдъ човенъ пôдсунуло ся щось такого, нѣбы величезный водный кôнь, та подкинуло нимъ такъ, що вôнъ полетѣвъ высоко въ гору у воздухъ. Юрій почувъ за хвильку, якъ его вхопивъ кружляючій виръ, крутивъ нимъ борзо доокола и тягнувъ въ долину. Духъ въ нѣмъ заперло, вôнъ стративъ память, а коли опôсля отямивъ ся, побачивъ, що вôнъ въ якôйсь печерѣ середъ самыхъ якихсь чудовищныхъ творôвъ зъ мокрого капливця. Зъ горы понадъ его головою роздавъ ся квикливый реготъ, а якійсь голосъ, подôбный до того, якъ колибъ гавкавъ захриплый песъ, вôдзывавъ ся разъ по разъ: „Спôймали тебе, накорѣнику княжій; дôставъ же я Сивака въ свои руки!“

Юрій пригадавъ собѣ теперь все, що нехотячи пôдслухавъ вôдъ Пепы та панѣ Нонны, а вôдтакъ и потайкомъ вôдъ нихъ довѣдавъ ся. Вôнъ попавъ ся въ руки злому духови Місдралеви. Але теперь мало розпочати ся правдиве нещасте, котре ему грозило вже зъ маленькои дитины. Ему зробило ся студено и захотѣло ся ѣсти. Колижь пригадавъ собѣ на той красный горôдъ дома, та на накрытый стôлъ на вôтцѣвскôмъ замку, за котрымъ такъ выгôдно було сидѣти на высокихъ крѣслахъ, та заѣдати, и коли стануло ему передъ очима добре годована служба, то ему зробило ся якось дуже маркотно.

Вôдтакъ прийшло ему на гадку, якъ то

французскому репрезентантови письменного повѣдомленя, але розмова міністра Грекова зъ Лянелемъ въ справѣ згаданого кореспондента вôдбувала ся въ кабінетѣ міністра и въ міністерствѣ, отже не була приватна, лишь мусѣла мати характеръ урядовый.

Нема що казати, що правительство болгарске, якъ видимо зъ повысшого, боронить ся зручно и впрочôмъ не безъ всѣлякихъ даныхъ. Прецеденсъ такого выдаленя, безъ вôдношеня ся до Туреччины, лишь въ силу права прислугуючого самому правительству болгарскому, єсть вже, а той прецеденсъ спонукавъ нѣхто иншій лишь сама Россія, союзникъ Франціи. Дивно мусить стати, що Франція опирає ся теперь противъ того, що давнѣйше домагавъ ся самъ єи союзникъ и до чого признавъ офіціяльно право болгарскому правительству. Франція очевидно взяла справу трохи горячково не зважаючи навѣть або и не знаючи фактичныхъ вôдносинъ въ Болгаріи и взагалѣ на Балканѣ та тымъ безъ потребы наробила собѣ и другимъ клопоту. Прецѣ и Франція має якісь интересы въ Болгаріи, а хтожь теперь буде ихъ тамъ заступати, коли урядовй зносины зôрвано и коли одна Россія, котра ще могла бы тамъ пильнувати французскихъ интересôвъ, даєсь сама заступати Нѣмеччинѣ? Нѣмеччина и Италія певно не будуть єи заступати въ Болгаріи, а Австрія та Англія такожь не схотять безъ потребы пхати пальцѣ межи дверѣ; хиба, що котра изъ поменшихъ державъ схоче зробити Франціи прислугу. Иншого выходу для Франціи нема а задля якогось тамъ Шадурна вôйны она чей вести не буде, бо то въ нинѣшну пору значило бы хиба не мати розуму. Та й кого Франціи чѣпати ся? Туреччины? Ся вôдпекуєсь всего и вôдсылає Францію до Болгаріи. Чѣпати ся Болгаріи? — Колижь нема способу, якъ бы до неи взяти ся. Не позôстане мабуть нѣчого, якъ лишь оставити фактъ фактомъ и тихо сидѣти.

Поєдинокъ мін. Феєрварого.

Заѣлость угорскои опозиціи звѣстна вже вôдъ давна. Хтожь не памятає тои борбы, яку вела та опозиція противъ бувшого президента кабінету Тіши и кому вышли вже зъ памяти тй сцены та авантуры, якй выправляла опозиція въ угорской Палатѣ пословъ, коли прийшло було ажь до того, що въ кульоарахъ Палаты роздавъ ся бувъ выстрѣлъ зъ револьверу и упавъ раненый студентъ, котрого опозиція втягнула була до своихъ авантуръ. Дойшло було остаточно до того, що Тіша мусѣвъ уступити, а провôдъ кабінету обнявъ ґр. Сапарій. Опозиція однакожь не притихла, не перестала вести дальшои борбы; новый проектъ закона давъ єй бувъ добру нагоду до дальшихъ авантуръ. Вôдтакъ слѣдувала афера зъ Хорватомъ Узелячомъ, а теперь прийшло ажь до поєдинку міністра краєвои обороны Феєрварого зъ пос. Уґрономъ, однымъ изъ найзавзятѣйшихъ проводирôвъ опозиціи. О поєдинку тôмъ доносимо на иншôмъ мѣсци; тутъ хочемо подати лишь єго исторію, бо то на всякій случай рѣдкій выпадокъ, хочь бы навѣть и на Угорщинѣ, щобы міністеръ бувъ змушеный брати ся ажь до оружія въ обоpонѣ своеи чести. Отже рѣчь була така:

Въ палатѣ пословъ внесено недавно интерпеляцію зъ причины, що міністеръ Феєрварій выдавъ обѣжникъ до командантôвъ гонведôвъ, въ котрôмъ остро выступавъ противъ одной ґазеты войсковой, зазначуючи при тôмъ, що та ґазета не має нѣякого дѣла зъ міністерствомъ краєвои обороны. Интерпелянтъ добачивъ въ тôмъ нарушенє свободы прасы и сказавъ, що таке выступленє міністра рôвнає ся заказови тои ґазеты. На те вôдповѣвъ ґенералъ Феєрварій: „Я не заборонивъ читати сеи ґазеты, однакъ коли бы показала ся того потреба, то я готовъ сповнити свôй обовязокъ“. — Скрайна лѣвиця пôднесла страшный крикъ а Уґронъ крикнувъ въ злости: „То мы васъ тогди викинемо зъ вôдси“. Міністеръ вôдповѣвъ на те спокôйно: „Знаємо ся на вашихъ перехвалкахъ, а кождый, що має дѣло, зъ вами, умѣє зтягнути ихъ до властивои мѣры“.

Здавало ся, що на сѣмъ справа скôнчена, бо изъ скрайнои лѣвицѣ нѣхто больше не реплікувавъ. Ажь ось на понедѣлковôмъ засѣданю вставъ Уґронъ и заявивъ: „Середъ галасу недочувъ я замѣтки, яку позволивъ собѣ зробити ґенералъ Феєрварій, бо въ противнôмъ разѣ бувъ бы я давъ пану ґенералови достаточну нагоду поставити на пробу нашй пер-хвалки. Коли вôнъ вже разъ не скориставъ зъ такои нагоды, то не моя въ тôмъ вина“. Ґенерала Феєрварого но було тогди на засѣданю, бо бувъ у Вѣдни, аке скоро повернувъ и довѣдавъ ся о зачѣпцѣ Уґрона, выславъ до него своихъ секундантôвъ. Вôдповѣдні пертрактаціи переведено, поєдинокъ ставъ ся неминучимъ, хоть зъ рôзныхъ сторôнъ старали ся до него не допустити. Кажуть, що нѣмъ Феєрварій выславъ своихъ секундантôвъ до Уґрона, вручивъ презесови кабінету прошенє о димісію.

Переглядъ политичный.

Хто буде міністромъ безъ теки изъ партіи нѣмецкои сполученои лѣвицѣ, доси ще не знати. То здаєсь лишь бути певною рѣчею що справу ту прискорило поступованє Молодочехôвъ а головно выступленє посла Ґреґра въ Радѣ державнôй. Зачувати, що ґр. Таффе предложивъ вже до Найв. санкціи свою пропозицію що до заименованя міністра безъ теки Чи буде нимъ бар. Відманъ, не знати. Fremblatt довѣдуєсь зъ Линцу, що міністромъ безъ теки має стати членъ лѣвицѣ пос. ґр. Кінбурґъ.

Староческй ґазеты оголосили оповѣщенє ухвали мужѣвъ довѣрія староческои партіи. въ котрôмъ сказано, що австрійска монархія єсть для ческого народу найпевнѣйшимъ забороломъ окремого народного истнованя и що Пануючій Дôмъ подѣляє зъ народомъ ческимъ вôдъ вѣкôвъ долю и недолю. Оповѣщенє высказує переконанє, що цѣлый ческій нарôдъ позôстає непохитно вѣрный Пануючому Домови та що завдяки добротѣ и мудрости Найясн. Пана буде и дальше зазнавати опѣки, та що при дальшôмъ розвою ческои народности удасть ся завести щасливу гармонію интересôвъ.

Межи угорскимъ міністромъ краєвои обороны Феєрваримъ а пос. Уґрономъ вôдбувъ ся оногды въ однôй зъ касарень въ Пештѣ ажь подвôйный поєдинокъ, бо насамперед на пістолєты а вôдтакъ на шаблѣ. Коли кулѣ по двохъ выстрѣлахъ хибили, то противники взяли за шаблѣ. Уґронъ дôставъ тяжку рану а Феєрварі скалѣченый въ рамя и ухо. Оба противники заразъ помирили ся.

Зъ Петербурга доносять, що на публичнй роботы въ ґуберніяхъ дôткненыхъ голодомъ вызначило правительство 10 міл. рублѣвъ а управителемъ тыхъ робôтъ именовано ґен. Анненкова.

Зъ Варшавы доносять, що зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 р має бути сторожа погранична по россійскôй сторонѣ на границы вôдъ Прусъ значно збôльшена.

Hamb. Nachrichten. органъ кн. Бісмарка, выступають дуже остро противъ правительства за заключенє угодъ торговельныхъ и доказують, що угодами тыми зробила Нѣмеччина уступки своимъ союзникамъ для цѣлей, не маючихъ нѣякои звязи зъ економічнымъ добромъ народу.

Президентъ болгарского кабінету Стамболовъ повѣдомивъ дня 17 с. м. собраніє о тôмъ, що настало мѣжь Болгаріею а Францією, и заявивъ, що правительству жаль того, що зносины мѣжь обома державами зôрвано. Правительство не хотѣло ажь до того доводити, але коли вже такъ стало ся, то не позôстає

дуже буде розпадати ся за нимъ єго мати, коли єго довго не буде. Якъ бы вже видѣвъ єи, що она зъ розпущенымъ волосємъ та заплакаными очима ходить по городѣ и всюды єго шукає.

Коли вôнъ бувъ ще маленькій, брала она єго часто до себе на постѣль и грала єя зъ нимъ въ котика и мышку. Все то насунулось єму теперь на гадку и вôнъ подумавъ собѣ, якъ то єго мати сеи та ще й не однои ночи спочиваючи на шовковыхъ подушкахъ й ока не зажмурить, лишь заєдно буде заливати ся сльозами. Єго взявъ такій жаль, що мало не розплакавъ ся, але опôсля напала єго така злôсть, що ажь тупавъ ногами зъ гнѣву на себе самого.

Єму було ледви тринацять лѣтъ, а вже, якъ кождый правдивый Сивакъ, не знавъ вôнъ, що то страхъ и трѣвога; зовсѣмъ такъ, якъ єго прапрадѣдъ Венделинъ першій. Ба, коли вôнъ почувъ знову голосъ лихого Місдраля и мусѣвъ слухати, якъ тôй проклинавъ єго рôдъ, то взяла єго така злôсть, що вôнъ вхопивъ камѣнь и якъ тôй першій Венделинъ пятьсотъ лѣтъ тому назадъ, кинувъ нимъ по тварѣ въ єи поморщене лице. Але Місдраль не показувавъ ся. Не було навѣть надѣѣ, щобы вôнъ єго коли побачивъ, бо хлопець пôдслухавъ, якъ два духи говорили зъ собою, що тôй злый духъ присягнувъ русалцѣ, не рушити єго и пальцємъ и длятого постановивъ заморити єго голодомъ. Вôнъ вже видѣвъ, що єго жде невесела доля, тымъ бôльше, що вже теперь єго пôдъ грудьми млоило.

Въ печерѣ бувъ въ горѣ въ скалѣ отвôръ, котрымъ заходило до неи свѣтло. Коли Юрій не мôгъ вже плакати и назлостивъ ся досыть на себе та на лихого Місдраля, не знавъ вже що робити и почавъ розглядати ся по своѣй вязници та придивлявъ ся капливымъ скаламъ, що окружали єго доокола. Одна зъ нихъ выглядала якъ проповѣдниця, друга якъ верблюдъ, а зъ третои вже таки мусѣвъ смѣяти ся, бо на нѣй було видко точнѣсенько таке лице, якъ у пана директора Мудрыка, що учивъ єго и брата граматики. Пôдъ однымъ стовпомъ здавало ся єму, що видить якусь сумуючу жѣнку, а тогди станули єму знову сльозы въ очахъ. Але вôнъ не хотѣвъ плакати и задеръ голову до горы та дививъ ся на стелю. Зъ неи звисали довгй капливцѣ, зъ котрыхъ многй подобали на суплѣ зъ леду, а другй зновъ выглядали якъ мокре сѣре шмате. Єму пригадало ся широке мѣсце за замковымъ городомъ, де сушили бѣлє, и здавало ся єму, що таки видить, якъ ось-тутъ висить на шнурѣ якась довга панчоха, а онъ-тамъ зновъ широка сорочка. Въ слѣдъ за тымъ вôдозвавъ ся у него й голодъ зъ такою силою, що вôнъ ажь мусѣвъ поясъ на собѣ тѣснѣйше звязати та ставъ на голосъ заводити.

Настала нôчь — въ печерѣ зробило ся темно; вôнъ хотѣвъ заснути, але не мôгъ якось и ока зажмурити, хочь капля за каплею спадали изъ стелѣ въ калабаню на земли та цяпотѣли рôвномѣрнымъ и все однаковымъ голосомъ.

Чимъ дальше въ нôчь, тымъ бôльше доскулявъ єму голодъ, тымъ бôльше доѣдало єму трѣпотанє лиликôвъ, котрыхъ вôнъ въ темнотѣ не видѣвъ.

Нѣчого такъ не бажавъ, якъ щобы вже разъ наставъ день. Не разъ, не два зложивъ вôнъ руки та просивъ Бога о помôчь въ своѣй бѣдѣ, а не такъ вже о помôчь, якъ о кусень хлѣба та о свѣтло дня. Такъ присѣвъ вôнъ тихенько и думавъ, а щобы хочь що то гризти, обгризавъ собѣ пôхтѣ. Наразъ почувъ вôнъ, що въ котрôйсь калабани щось захлюпотѣло. То видко, кинулась рыба, а коли вôнъ вставъ абы прислухатись, здавало ся єму, що хтось тихимъ голосомъ кличе єго по имени. Вôнъ нащуривъ добре уха, а теперь — таки такъ, то єму не причуло ся, теперь вôдзывавъ ся хтось до него зъ пôдъ споду чистымъ, милымъ голосочкомъ: „Юрцю, бѣдный хлопче, чи ты спишь?“

Охъ, якъ же єму вôдъ того полекшало на серци, якъ же вôнъ зôрвавъ ся скоренько та сказавъ: „Нѣ, не сплю!“ Отъ прийшла и помôчь для него, вôнъ вже такъ бувъ того певный, якъ правда, що нинѣ день, хочь то могло скласти ся ще зовсѣмъ инакше.

правительству нѣчого якъ лишь приняти сей фактъ до вѣдомости. Правительство — якъ доносить Standard — постановило не робити нѣякихъ уступокъ въ справѣ Шадурна.

Аґентія балканьска доносить, що до Софіи приѣхавъ приватный секретарь ґр. Гартенава (кн. Александра Баттенберґа), Менґесъ, щобы подякувати собранію, кн. Фердинандови и правительству за вызначену князю пенсію. Köln. Ztg. доносить знову, що Є. Вел. Цѣсарь австрійскій позволивъ ґрафови приняти ту пенсію.

Новинки.

— **Громадамъ** Станькова и Завадка, въ повѣтѣ лиськомъ, дарувавъ Є. Вел. Цѣсарь по 100 зр. запомоги на будову школъ.

— **Именованя**. Є. Вел. Цѣсарь именувавъ совѣтниковъ краєвого суду президентами судовъ обводовыхъ: Августа Шміта зъ Перемышля для Золочева, а Валеріяна Баєвского зъ Бережанъ для Самбора. — П. Міністеръ фінансовъ именувавъ: инспектора скарбового Романа Билиньского, старшихъ комісарѣвъ скарбовыхъ: Генриха Рузичку, Юліяна Несторовича, Омеляна Кордасевича; секретарѣвъ скарбовыхъ: Кароля Яросевича, Густава Наймана, Ивана Чабана и старшого комісаря скарбового Фридриха Рімана — совѣтниками скарбовыми для округа скарбу у Львовѣ; дальше комісарѣвъ скарбовыхъ: Ивана Орловского, Адольфа Павловского и Михайла Осаду скарбовыми секретарями; а комісаровъ: Адама Пожаковского, Іосифа Мѣшкевича, Ивана Слезака, Генриха Пенкальского, Ивана Тирка, дра Михайла Кочиркевича, Рудольфа Наймана, Іосифа Бентковского, Мечислава Чадерского, Володислава Кольбушевского, Августа Нивиньского, Максима Наймана, Антона Солтисика и конціпієнта міністеріяльного въ міністерствѣ скарбу Александра Тарновского старшими комісарями скарбовыми. Ц. к. Дирекція скарбу именувала: скарбовыхъ конціпієнтовъ Антона Рейнаровича, Игн. Клеменсевича, Антона Теґля, Тита Тіца, Исаака Герпдерфера, Рудольфа Полляка, Мойсея Герцера, Людвіка Баньковского, Антона Скршицкого, Маріяна Деймана, Игн. Петерша, Симона Берґера, Леонарда Оршульского, дра Тадѣя Геппого, Францішка Йоссого, Евгенія Когмана, Богдана Исаковича, Кароля Ловиньского, Ивана Матковского, Кароля Жураковского, Тадѣя Скулимовского, Казимира Бѣсядецкого и Іосифа Навроцкого скарбовыми комісарями въ IX кл. ранґи; практикантовъ концептовыхъ: Іосифа Шнайдера, дра Льва Лєсера, Стан. Ценнермана, Казим. Лѣтиньского, Ивана Незабитовского, Альфреда Симона, Чеслава Попѣля, Михайла Рудницкого, Фльоріяна Чабана, Бронислава Йонка, Стан. Бушка, Іосифа Соммера, Стан. Бѣґа, Стан. Камѣньского, Казим. Яросевича, Тадѣя Пероживьского, Йосифа Мадеєвского, Тому Арматиса, дра Маврикія Дапеля, Романа Чавдерна, Стан. Тобо, Людвіка Ґронецкого, Франц. Радзиковского, Жигм. Ґломбиньского, Антона Трояна, Ивана Завильского, Маркила Дияковского, дра Щасного Вововта, Франц. Кервила, Стан. Котовича и Іосифа Струшкевича скарбовыми конціпістами въ X клясѣ ранґи.

— **Є. Ексц. панъ Намѣстникъ гр. Бадені** бувъ оногди на авдієнціи у Ихъ Высокостей Архікнязя Леопольда Сальватора и Архікнягинѣ, абы Ихъ Высокостямъ зложити благожеланя святъ.

— **Въ справѣ асекураційного товариства „Днѣстеръ"** одержавъ членъ Выдѣлу краєвого дръ Савчакъ рескриптъ ц. к. Намѣстництва, посла котрого міністерство справъ внутрѣшныхъ въ порозумѣню зъ дотычными міністерствами удѣлило дрови Савчакови и товаришамъ позволенє на заснованє товариства взаимныхъ убезпеченъ „Днѣстеръ", але подъ условіємъ, що статутъ має бути змѣненый после удѣленыхъ замѣтокъ. Речинецъ до уконституованя сего товариства назначеный до конця червня 1892 р. Дръ Савчакъ має сими днями скликати основателѣвъ на нараду надъ орґанізаціею товариства и выбору комітету выконавчого зъ 5 членовъ.

— **Львовска Рада мѣска** ухвалила на оногдѣшномъ засѣданю признати додатокъ дорожняный урядникамъ маґістрату, учителямъ и катихитамъ школъ народныхъ. Віцепрезидентъ и совѣтники одержать по 200 зр., молодши урядники т. є. комѣсарѣ и секретарѣ по 150 зр., урядники маніпуляційни по 100 зр. а дієтарѣ и служба мѣска по 40, 35 и 15 зр. одноразового додатку. Учителямъ признано таки додатки: 11 управителямъ школъ мужескихъ по 120 зр., 10 управителькамъ школъ женьскихъ по 60 зр., 26 учителямъ старшимъ по 100 зр., 47 учителькамъ по 50 зр., учителямъ молодшимъ по 70 зр., учителькамъ молодшимъ по 40 зр., 16 катихитамъ безъ рôзницѣ обряду по 100 зр. а практикантамъ по 40 зр. Всѣ ти додатки-мають бути выплачени въ мѣсяци сѣчни 1892. Кромъ того побольшила рада мѣска службѣ т. є. возьнымъ, стражникамъ, службѣ будôвничôй и т. д. платню о 60 зр. рôчно, почавши вôдъ 1 н. ст. падолиста 1891.

— **Огнѣ**. Дня 11 грудня вечеромъ въ селѣ Урлевѣ, золочѣвского повѣта, погорѣли въ дворѣ всѣ будынки господарски зъ припасами збôжа около 300 кôпъ и знарядами господарскими. Въ огни згорѣло 5 коней и 10 штукъ рогатои худобы Огонь, здає ся, бувъ пôдложеный и при сильнôмъ вѣтрѣ въ однôй хвили обôймивъ всѣ забудованя. Шкоду, яку понѣсъ Жидъ, частковый властитель того села, обчисляють на 3 тысячѣ зр.

— **Малолѣтни самоубійники**. Въ Берлинѣ за послѣднихъ 14 мѣсяцѣвъ було 62 выпадки самоубійствъ недолѣтковъ. Помѣжь ними було 46 хлопцѣвъ а 16 дѣвчатъ; 24 дойшли до 15 року житя, 9 до 13-го, 7 по 12 лѣтъ а одинъ самоубійникъ числивъ всего 7 лѣтъ.

— **Дѣти — убійниками**. Въ Ліверполю вôдбувъ ся сими днями процесъ противъ двохъ недоростковъ хлопцѣвъ, зъ котрыхъ оденъ має 8 а другій 9 лѣтъ — за убійство, якого допустили ся зъ розмысломъ на третôмъ 7-лѣтнôмъ хлопчику. Справа була така: Одинъ зъ тыхъ двохъ хотѣвъ утечи въ дому, однакъ мати здерла зъ него убранє. Вôнъ найшовъ собѣ якійсь кусень лаха, завинувъ ся и таки утѣкъ и переночувавъ въ якôйсь норѣ зъ тысячь иншими молодыми бѣдолахами, а другого дня удавъ ся до свого — 9-лѣтного товариша, щобы порадитись, якъ зробити зъ убранємъ. По короткôй нарадѣ рѣшили здерти убранє якому будь хлопчикови. На те надôйшла власне ся 7-лѣтна ихъ жертва. Они зазабили хлопчика до поблизькои якоись калужѣ нѣбы на забаву, а тымчасомъ пхнули єго тамъ у воду и приглядали ся, якъ бѣдненькій послѣдныхъ силъ добувавъ, щобы не дати ся смерти. Однакъ мусѣвъ утопити ся. Оба товаришѣ вытягнули тогди трупа зъ воды, обдерли зъ убраня и повтѣкали. Судъ засудивъ обохъ злочинцѣвъ на примѣщенє въ поправчôмъ заведеню.

— **До Америки** утѣкъ сими днями зô Львова столяръ, Мошко Бекерманъ, забравши зъ собою повѣрени єму хвилево грошѣ, щось около 500 зр. вôдъ Абрумка Шварцвальда и Иоська Трубеца. Пошкодовани выслали за Бекерманомъ гоньчи листи.

— **У страха, кажуть, велики очи....** Въ недѣлю вечеромъ влетѣло до комісаря поліційного, котрый державъ нôчну службу въ бюрѣ инспекційнôмъ, кôлькохъ задыханыхъ жидôвъ и зъ великою тревогою повѣдомыли, що „тысячь" напастниковъ залягло старый ринокъ та хотять выбити и вырѣзати усѣхъ жидôвъ.... Комісаръ высылає сейчасъ ревізора и тымчасомъ 10 поліціяновъ, божь певно що десять на тысячь троха за мало. А тутъ нѣ ревізоръ нѣ поліціяны не найшли тыхъ тысячь рѣзуновъ, а побачили лише зъ кôлькадесять хлопцѣвъ, котрѣ выйшовши изъ промысловои школы, галасували та збиткували помѣжь собою.

Надъ калабанею, зъ котрои добувавъ ся тихій голосъ, засвѣтилось слабеньке свѣтло, а красна золота рыбка, выставила головку зъ воды отворила кругленьку зявку и промовила вôдтакъ такимъ тихимъ голосомъ, що его ледви було чути — правдива рыба, бачите, нѣякъ не промовить по людски, бо у неи нема легкихъ, — та сказала, що єи пôслала Юркова нанашка, русалка Климентина. Єи панѣ вправдѣ не конче добра на него за єго непослухъ, але що вôнъ впрочôмъ лепскій хлопець, а она має серце до Сиваковъ, то ще сей разъ поможе єму зъ бѣды.

Тогди ставъ хлопецъ напирати ся та казавъ: „До дому хочу, заведи мене до дому, до моєи матусѣ!"

— Оно бы то було и найпростѣйше, то правда, — вôдповѣла рыбка — та й мы булибъ въ силѣ такъ зробити, якъ ты хочешь; але, коли бы, моя панѣ вызволила тебе зъ рукъ лихого Місдраля, то мусѣла бы єму позволити, наробити твоѣй родинѣ якого иншого лиха. Ваше войско выйшло теперь на войну, а колибъ ты вернувъ назадъ домôвъ, то той велитъ помагавъ бы вашимъ ворогамъ; они бы побили ваше войско, взяли бы вашу столицю, а тогди и твоѣй матуси могло бы легко стати ся якесь нещасте.

(Дальше буде).

Телеграмы.

Вѣдень 22 грудня. Станъ здоровля Архікн. Ернеста на стôлько вже поправивъ ся, що залишено выдавати білетины. — Розслѣды долѣшно-австрійского союза товариствъ промысловыхъ выказали, що черезъ нови угоды торговельни потерпѣли на 57 интересованыхъ промыслôвъ лишь фабриканты фортепіяновъ и кушнѣрѣ.

Вѣдень 22 грудня. Є. Вел. Цѣсарь именувавъ польного маршалкч Ікскіль-Ґілленбанда-Ґальґочого и віце-адмірала Еберава тайными совѣтниками.

Вѣдень 22 грудня. Патентомъ цѣсарскимъ скликани соймы краєви Стиріи, Зальцбурґа, Гориціи и Градиски на день 28 грудня с. р.

Будапештъ 22 грудня. Палата посолôвъ приняла вчера en bloc нѣмецку угоду торговельну въ специяльнôй дебатѣ. Нинѣ буде вести ся нарада надъ дальшими угодами.

Римъ 22 грудня. Парляментъ вôдрочивъ ся ажь до 14 сѣчня; того дня розпôчне ся нарада надъ угодами торговельными.

Парижъ 22 грудня. Сенатъ ухваливъ проєктъ закона потверджаючій ухвалу межинародноѝ конференціи въ Бернѣ 1890 р. о перевозѣ товарôвъ на зелѣзницяхъ. — Палата послôвъ приняла проєктъ закона о продовженю угодъ торговельныхъ и вôдкинула противне внесенє пос. Сея 440 голосами противъ 94.

Инсбрукъ 22 грудня. Зъ круга властителѣвъ бôльшихъ посѣлостей выбрано до сойму самыхъ ліберальныхъ кандидатôвъ.

Берлинъ 22 грудня. Nordd. Allg. Ztg. оголосила вымѣну депешь межи ґр. Кальнокимъ а канцлеромъ Капрівімъ зъ нагоды ухваленя угодъ торговельныхъ. Ґр. Кальнокій высказавъ свою радôсть и ґратулювавъ канцлерови, що угоду принято величезною бôльшостію; єсть то доказъ, що въ Нѣмеччинѣ умѣють оцѣнити велики цѣли мирного дѣла та заслуги канцлера, котрѝ и цѣсарь въ такъ почестный способъ признавъ. Капріві вôдповѣдаючи дякувавъ за ту щиру участь въ спôльнôй роботѣ и сказавъ, що для него має то велику вартôсть, що знає що єсть зъ ґр. Кальнокимъ однаковои гадки.

Букарештъ 22 грудня. По вôдкрытю парляменту вносивъ пос. Паскаль ухвалити кабінетови вотумъ недовѣрія. По дебатѣ ухвалено кабінетови вотумъ недовѣрія 78 голосами противъ 74. Катарджу пôйшовъ заразъ повѣдомити о тôмъ короля.

Торгъ збôжемъ.

22 Грудня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10 65 11 40	10 50 11 30	10·50 11·50	10·75 11·50
Жито	9·30 10	9·— — 9 70	9·— — 9 85	9 30 10.—
Ячмѣнь	6 58 8 -	6 50 — 7 50	6 40 — 7.50	6·75 — 8 —
Овесъ	7·— — 7 50	6 80 — 7·25	—·— —·—	7·— — 7 50
Горохъ	6 25 10 —	6 25 9 —	6·25 10·—	6·50 10 —
Выка	—·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Рѣпакъ	13.— 13 50	13·— 13 50	13·— 13·25	13·25 13·75
Хмель	55 — 60 —	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Коноплина чер.	42 — 55	41 — 54·—	45·— 55·—	45 — 55·
Коноплина бѣла	— — —	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Оковита	19·70 20·50	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 19·70 до 20·50 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ 55 — до 60·— за 56 кильо.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“
ЖИГМОНТА РУКЕРА
поручає:

Знаменитй средства до консервованя зубôвъ и ясель и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно **Порошокъ до зубôвъ** салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настой на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова**, котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи неприятный смакъ, а также забеспечує ясла передъ всѣми **слабостями**.

Встяжки и аксамитки.

Перфумы и мыла. | Цераты на мебель.

ГАФТЫ И ПРИБОРЫ ДО ГАФТÔВЪ
Потребы до кравецтва
ПАРАСОЛѢ
и Кальошѣ россійскй
поручає найдешевше
НИКОЛАЙ ЛЮДВИКЪ
у Львовѣ, улиця Галицка ч. 14.

Горсеты французкй.

Въ Друкарни Людовôй у Львовѣ,
площадь Бернадиньска ч. 7.
кождого часу набути можна руску
БИБЛІЮ
выданя Диковского въ Перемышли
зъ численными мѣдерытами,
крôмъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповняючій томъ 7. — Цѣна повысшихъ томôвъ 5 зр. 50 кр. въ пересылкою почтевою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ пересылкою почтовою.

Найкрасшимъ дарункомъ на Рôздво и Новый Рôкъ есть **добрый корсетъ**, а такій можна лишь купити въ склепѣ
„SANS RIVAL“ MAGASIN GORSET DE PARIS
у Львовѣ Площадь Галицкѣй ч. 15.
въ гмаху Банку гипотечного поручає правдивй паризкй **Горсеты дамскй** найновѣйшого фасону теперѣшного сезону: зъ короткимъ бедромъ и долгимъ станомъ à la Sirène C. P. à 3·50, 4·50, 5·—, 6·50, шарй, креме и бѣлй. — Nouveautes Corset Stefanie à 3·50, 4·—, 5·—, Brykle на 5 гузиковъ. — Corset Kirass 36—38—40 цтм, довгій, нитяный. Дрелихъ à 3, 3·50, 5, 6. — Corset Panzer 34—36 цм. довгій нитяный Дрелихъ à 2·50, 3, 4, 5.

Всякй части рôжнои величины суть завше на складѣ вôдъ 1.50—20 зр.

Всякй замовленя зъ провинціи выконуют ся якъ найскорше.

Старй корсеты приймають ся до направы.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО
купує и спродає
всякй ефекта и монеты
по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жадпои провизіи.
Яко добру и певну льокацію поручає:

4½% листы гипотечнй.	**4%** пожичку пропинаційну галицку.
5% листы гипотечнй преміованй.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гипотечнй безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропинаційну угорску.
4½% листы Банку краєвого.	
4½% пожичку краєву галицку.	

4% угорскй Облигаціи индемнизаційнй,
котрй то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкориснѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного приймає ôдъ Вп. купуючихъ всякй **выльосованй, а вже платнй мѣстцевй** паперѣ цѣннй, якъ також **купоны за готовку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевй**, лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

ПА-
расолѣ у великôмъ выборѣ, **Кальошй** американьскй и россійскй. Бѣлье мужеске, выробы трикові, бѣлье Єгера, итп. поручає найдешевше магазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ, тоалетныхъ итп.
Павла Лянґнера,
передъ тымъ
Братôвъ Лянґнерôвъ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
Цѣнники на жаданє даромъ.

Зъ причины великихъ транспортôвъ набѣлу масло знатно потанѣло, бо по 20 кр. на кождому кілю лишь у
Б. ШРАЙБЕРА,
улиця Руска ч. 8 у Львовѣ.
Дичину купує за готôвку.

Яковъ Федеръ
бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвъ въ **Устю зеленôмъ.**

ДЗЄВОНЬСКІЙ и ҐІҐЕЛЬ,
Львôвъ, ул. Галицка 6.
поручають по цѣнахъ найнизшихъ
великій выбôръ ручныхъ робôтъ дамскихъ
розпочатыхъ и покôнченыхъ въ найсвѣжѣйшомъ вкусѣ. Всякй приборы до шитя, гафту и гачкованя. Хустки повстянй, рукавички дамскй, мужескй и дитинячй. — Мыделка и парфумы.

Препорученя зъ провінціи сповняємо вôдворотною почтою.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ
аптикарь у Львовѣ (улиця Жовковска, побôчъ рампы
поручає:
Нервотонъ.

Подяка. Добротворъ, 13 мартя 1891.
Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апоплєксію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко официялистъ приватный и зôставати зъ моєю родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, якй менѣ только раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ **„Нервотону“**, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровля Леопольда Литыньского“**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣемъ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій

НОВОУРЯДЖЕНЫЙ МАҐАЗИНЪ
В. СЦІБОРА и Е. ЯРОШЬ
Львôвъ, ул. Баторого ч. 20 (Готель Швайцарскій)
поручає власного выробу: сорочки мужескй по 1.40, 1.70, 1.90, 2.40 зр.; Калєсоны по 1 зр., 1.25, 1.50 кр.; Маншеты найлѣпшй дюжинъ: 4 зр. 40 кр.; Ковнѣрики найлѣпшй дюжинъ 2 зр. 40 кр.
Великій выбôръ наймоднѣйшихъ краватокъ. Бѣлє женьске и дитиняче зъ найлѣпшого матеріялу.
Маючи власну робôтню принимаємо всякй роботы входячй въ составъ бѣлого шитя. — Выробъ якъ найлѣпшій, цѣны низкй.

Зъ друкарнѣ Ел. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.